

×
...

سالج محهمه دئه مين

- بۆ ليمنه گه ران.. بۆ؟.. خهريكبوو پيهوى ده لكام و ده بوومه به شتيك لهو!

بۆ ههفتهيه كۆ ده چۆ ئه وهندهى خۆى به ئاگابيت خه و له چاوى نه كه وتوو. شهوانه درهنگ ههستده كات شه كه تهو، پيهوايه ههركه سهرى نايه سهه به ناوسه رينه كهى، خهون وه كۆ خۆشه ويستىكى ناراملتپراو، تپيده ئالى و به دهه ماچ بارانكردنپيه وه نوقمى خۆى ده كات. كه چى نه كۆ ههه را ناكه وپته وه، بگه وه كۆ به زۆر له بهردهم شاره زهرده واله يه كى ورووژاو نرابيت، چزوونان ده كريت. بۆيه گورج له جىگا كهى ده رده په رى.. نه خۆرى رۆژانه وه نه كزه باى ساردى دواى نپوه شه و دادى نادهن و، لهو گيژاوه قوولهى تپيكه وتوو ده رينا كهن. ده وروبه ره كهى هه موو ههه وه كۆ خۆلى مردوويان به سه ردا كرابى، مات و دۆشداماون. به لام كه سيان وه كۆ ئه وه له گۆره وشارى به رده وامدانين. ئه وان با له كاتى خۆشيدا نه بيت، خواردن و خهونى خۆيان ههه ده كهن. بۆيه رۆژ به رۆژ په ننگيان زياتر تپده گه رپته وهه و بگه زۆر به شيان خه ريكن له گه ل ئه وه باره نوپيه دا رادين. كه چى ئه وه ههه دوو چاوى به قوولدا چوون و، وه كۆ رۆژ گاره كه قوژبنى ژيرزه مينىكى نسرم بيت، سبى داگيپراوه وه رهنكى مردوى لينيشتوه. يه كۆ دوو شهوى يه كهه كه ميك له كۆل و بارخانه كه يان دوور ده كه وته وهه، ههه ئه وهندهى خۆى ده گه يانده به رزاييه كه، رووه وه كه لاوهى گونده به راستى كاولكراو و له دلى ئه ماندا مهزن و پيرۆز، له سهه به رديك هه لده توتوتا. ئه و جا ياده تاله كانى بهه له كاره ساته كه، هه ننگاسا به دووى شاكه يان ده كه وتن و، له مي شكيدا پووره يان ده داو به گيزه گيز، كاره ساته كه يان بۆ ده گيپرايه وه. ههه له رۆژى هيوابراو يان وه، ئه وه رۆژهى ترسى ريشه كيشكرديان لينيشت، ترسيك كه شوننه وارى به رووى يه كه به يه كيان وه دياربى، هيجيان نه ده بوارد. له قاودانى هه واله شوومه كه وه بىگهه، كه وه كۆ گورزىكى قورس داى به بناگوپياندا، تا ده گاته ئه وه گيژه لوو كه يه ي له ناوه ندى گونده كه دا لولوخواردو، ئه وهندهى بلى يه كه دوو، به پانتابى سه راپاى ئاوايه كه به رينپوه وه، له چه نه چركه يه كدا ئه وه ناوهى كرده گورزىكى گه وهه گشت؛ خانوبه ره، شه قام، كۆلان، مزگهوت و قورئان، قوتابخانه وه ئه وه يه كۆ دوو ژووره ش كه ناوى خهسته خانهى لينا بوو، به كۆمه ل تپايدا زينده به چالكران و، كه سيش نه يزانى چۆنچۆنى دا پۆشرانه وه. لهو ساتانه دا وايده زانى رۆژ گاره كه فى گرتوويه تى و خۆى بۆ دا بين ناكرى. ئه وانيش به ديارپيه وه واق و رماو، فرزه يان له خۆپريبوو. ئاواتى هاتنه وه سه ر خۆيان بۆ رۆژ گاره كه ده خواست. نه يانده زانى ئه وه تازه كارى له كار ترازاندوه وه به ناگا هاتنه وه شى هيج ناگورى. هه نديجار قيزه يه كۆ به رزده بووه، هاوارىك به سهه دهنگى پيشوى رۆژ گاره به ره كه ماويه كه دا زالده بوو. مندال و كۆرپه ي له دنيا بيتاگاش، پيپانابوو ”ئه وه“ گه مه به مال و حاله كان ده كات، بۆيه جاروبار ده تريقانه وه... ئه وه باره بووه خوويه كى سه پرو شهوانه له كاتوساتى خۆيدا بۆى لپده درايه وهه، ههه جار هه ش شتيكى

نوئی لیهه لده هیئجا. خو که ماندویتی و تیرامانه که ی لیده بوونه مهی، ئەمیش به جوړیک بینی پیوه دهنا، تا هیئد مهستیگات خوئی بو رانه گیرئ.. ده چووہ پال گاشه بهردیکی قوچی له هه موو بهرده کانی تری ئەو ناوہ که تەترو، له بنیا نارامی ده گرت. پالی پیوه ده دا. بهرام بهر دیمه نه هه رگیز له یاد نه چووہ که، له مهستیدا چاوی بو رانه ده گیرا. له تاوا نه یده زانی چیبکات. ده که و ته خو رازینان.. نه شه ویئک و نه دوو و نه ده، تا ده هات خووه که ی زیاتر لا ده چه سپی. ئەمشه و له جاران زووتر مهستبوو. دیسان خوئی که یان دی، خو رازه نینه که ی گیرایانه وه بو ناو ئەو دیلانیهی که به مندالی، دایکی به دارتووہ که وه بوی هه لده خست.. چاوی لیکن، ههستی کرد یه کیئک دهستی ناو ته ناو قژییه وه و به دنگیکی گر ده یوینی، زوری لاخو شبوو، دهنگی له پیره میردیکی ئامیزگه رمی نیانه وه نزیکت بوو وه کک له دایکی. قسه کانیشی بو لاوانه وه و خهون لیخستن نه بوو:

”چاوت لیکنئ، دل م بهری بزانه چیت بو باسده که م.. من زور له تو به ته مه نترم. ره گم به قوولایی زه وییه که ی ژیرماندا روچووہ. روچوونیک مه حالئ ریشه کی شکریم! زور وهیشوومه ی له مهی توو بگره ناهه موارتریشم بینوه. له بهردهم هه ر یه که یاندا خو م به زیاتر روچوون و بنج داکوتان قابل کردووہ. هه ر بویه ش تا ئەمرو ماوم و کهسانی وه کک تو ش له پالمدا پشووده دن. به پیوانه ی کاتی ئیوه چه ند هه زار سالیک پیش ئیستا، له م ناو ه دا ته نیا مامه وه. پیشتر سه دان ته رمم بینوه له بن زه ویدا شار دراونه ته وه، یان له روژگاره تارو ناهه مواره کاندایه جیهیلراون و بوونه ته خو راکي دال و بیسخورانی دی و ئیسکیشیان نه ماوه.. برپارم دا به دهردی ئەوان نه چم. مانه وه ی هه تاهه تاییم کرده مه به ست. کاتیئک بیرم له و مه بهسته ده کرده وه چنگم له خاکه که دابوو یاریم پیئده کرد. بهردهمی خو م کرده چالیئک و تاده هات قولتزمده کرد. نه مده هیشت ده می چاله که فراوانیئت.. له کات به ئاگا نه بووم. نه مزانی هه لکه ندنه که چه ندیبرد. هیئندهم قولتکرد ئیتر بو دهردانی گله که ی ناچاری چوونه ناوی بووم. وه کک یاریه کک بکه م، خو م رووتو قووت کرده وه. دواچار، هه ر که ته نیا سه رو که لله م و به شیکي که م له شان و ملم به ده ره وه ما، خو م له شیوه ی دره ختیئکدا چاندو خو له که م به سه ر خو م دا یه وه و، ته واو په ستمه وه. به لام شوینیئکی فشه لم تیدا هیشته وه، تا دواپی له ویوه ده سیشم وه بن گله که وه نیتم.. بیرم کرده وه گه ر بیمه دره ختیئک، دوور نییه بو سووتاندن یان داره را، یان هیئد گه وره بیم ته ماعیان تیمبچی و بو کاریته بمیرنه وه.. چاوم به دهوری خو م دا گیرا. ئاواتم به گاشه بهرده کانی ده ور و پشتی خو م خواست. ئیتر هه موو هه ستونهستی خو م بو بوون به بهرد ته ر خان کرد، تا له م به رزاییه وه به هه ر چوارلای خو م دا بروام.. بواری خو بزواندم نه ماوو. نه شمه زانی چیم به سه ردیئت. هه ر بهرد، بهرد، بهرد... بووه ویردی دل و میشک و زمام. هه ستم ده کرد به ره به ره دیمه وه یه کک و چر ده بوومه وه و پته و ده بووم. تا ده هات جووله م که مترو که مترو ده بووه. نه شمه زانی چ گورانکارییه کیشم به سه ردادی، ورده و ورده هه سته کام به دواپی یه کدا ده بوو کانه وه. مه گه ر بارانیئکی لیئزه یان ره شه بایه کی تووره به ئاسته م بیان بزواندمایه و که میئک دوخه که یان تیئکدامایه. ئەه گه رچی ئەوانیش له ئەنجامدا زیاتر دایانده کوتیم. خو که به فر دایده پویشیم ئەوا زیاتر سپیده کردم و له مه یین نزیکتی ده خستمه وه.. روژیک گویم لیبوو دوو که س، که دیار بوو به وردی پیاماندا ده روانی، ده یانوت: بهردیکی سهیره، له سه رو که لله ی مرو ف ده چی!.. یه کیکیان به وی تریانی وت: تو له سه ری دانیشه با پشوویه کک به ی!.. ئەوسا زانیم ئاواته که م

هاتۆتە دى و بوومەتە بەرد. ئەو ەندەشم لىھاتوو ە كە بىمە شوپىن دانىشتى كەسىك. زۆر جار، جىر، كەرويشك، رېوى ومارو جىر و جانە وەرى تىرش بىنكۆلىان دە كىردم و لانىھان لەبىندا خۆشە كىردم. سەرەتا تىرسى ەلئە كاندنم لىدەنىشت. بەلام دواتر، كە لە كەتەبى و پتەوى خۆم دلىباووم، ەشارگەبىە كەم بۆيان و زاوۆتە كىردىان تەزووبە كى زۆر خۆشى پىدا دەھىنام، بۆبە توندتر لە ئامبىزم دەگرتن. خۆ كە وردىلە كانىان پىمدا ەلئە زان، مەپرسە ەستە لە كار كەوتووە كام چۆنچۆنى بەئاگا دەھاتەو. من ئىستاشى لەسەربى ەست بەوان و گەلى شتى تىرش دەكەم، بەلام وەك ئىوەنا. جا تۆش گەر دەتەوى نەرزىت و بەرامبەر بە گوندە كاولكراوە كەتان و ەموو یادگارە شىواوە كانى، بەنەمرى بىنىتەو، ئەوا تەواو رووتبەرەو و توند خۆتم پىو نووسىنەو، ەەرچى ەست و نەستىشتە بۆ بوون بە بەرد تەرخانىكە. دەى زىاتر خۆتم لىگىرەكە، زىاتر... زىاتر.

و ەك شەوى زاوایەتى بىت، خۆى بۆ رووتوقوت كىردەو. توند باوەشى پىدا كىردو تا تىنى تىدا بوو بە لایە كىبەو نووسا. ئەو ەبىند كەتە بوو، ئەم ببوو كۆرپەبەك و خۆى بە بەرۆكىبەو گرتبوو. بەلام ەەرچەندى دەكرد وەك گاشەبەردە كە داواى لىدە كىرد رام نەدەبوو. بىچارەبى و نەھاتەدى ئاواتە مەھالە كانى بەكبىنە كنىان لە مىشكىدا دەكردو بوارى سىبوونىان نەدەدا. بەردەوام پىشنىارە كەى خۆى لە گوپىدا دەزىنگاىەو. لىبىو مەتەلىك و بۆى ەلئە دەھىنرا. بە تايەتى كە بە سالاچووانى ئاواى بەو جۆرە بەروویدا ەلشاخان و كەوتە بەر شەپۆلى دەرباى توورەبىان و مەھالبوونى داواكەبىان بە بەلگەى تازە كوورەو، بەلام بەشائە شاتىكى سەبىر پىدەسەلماندا. چەندىدە كىرد بوارى روونكردنەو ە مەبەستە كەشيان پىنەدەدا. كارەساتى ناھەموارو دەستوەشاندى نامەردانە تۆقاندبوونى. خۆى دەبىزانى كە ەەرچى ئەوان دەبلىن راستە. بەلام دەبوست ەروا بەئاسانى وىرانكارىبە كەيان بۆنەچىتە سەر. داواكەى ئەم مەرگىانى دەكردە نارنجۆكەك و بە روویاندا دەتەقىبەو! ەەر خۆشى بە وشەى "تەقىنەو" بزەى دەھاتى و ەندى جارىش دەكردە قاقا. چونكە لەو بەئاگابو كە ژىنكۆزان ولاتىان كىردبوو كىخانەبەكەى وا، گشت دەنگەكان لە خۆياندا دەتوانەو. بەلام ئەو لە باوەرى ئىنگلىز واتەنى، كە لە سەرەتای ئىنگلىزى خۆبىندىاندا، مامۆستاكەيان دەبووت و دەبووتەو "دلوپ دلوپ ئاو بەرد كوندەكات" مەلەى دەكرد. بە تەقىنەو ەى بەك لەداواى بەك، دلىباى شەفكردى دىوارە ئەستوورو پتەو كانى دەورىانى، بەلاو ە كلابىوو. بەلام درەنگوزووبە كەبى نەدەزانى. ئەو ەى بۆ نەچوو سەر.

مانگىك پىشتىر رۆژو سەعاتى زىندەبەچالكردى گوندىان بۆ دىارىكردن. ەندىك لە دانىشتوانى پىش ئەوكاتە بارىانكرد، چونكە چاویان بەرابى نەدەھات ەبچ ئادگارىكى لەو جۆرەى ئاواى، كە سەرچەم بىرەو ەرىبە تال و شىرىنە كانىانى لەخۆگرتبوو، بىبىن. ئەم ئەو ەى زۆر بەلاو سەبىبوو، چۆن دەبىت گوندىكى وا لەو كاتە ناسكەدا جىبەلرەت؟ چۆن دەتوانن دوا ساتە كانى سەرەمەرگى نەبىن؟ بلىبى گوندەكە بە زىندەبەچالكردى خۆى زانىبىت؟! چۆن نە! خۆ ەبىندە گەمژەنبىبە كە ەستى بە باركردى ئەو خەلكە ەبەساو نەكردى!!

بەك دوورۆژى دواھەفتە، ەەر لە زەردەپەرەو ە خۆى بەرەو سەبىرانگە كوتاو تا نبو شەو بىكى درەنگ، لەسەر زەووبە كە پالکەوت. سىبەمىن شەو تا بەرەبەیان دەست لەملانى سەبىرانى سەبىرانگە كەى بوو. زانى مەرگ مەرخى لەمىش خۆشكردوو و بۆخۆبى دەباتەو. بۆبە لەگەل كازىو ەى بەياندا، بە

به رنگی ئالووالای بوو کینی و نوقمی شووشه بونی ئاورنگی ئەو دەمەو بەیانییە، بۆ زاوای دەست بەخوین سووری سەرجه م زیندە وەرانی جیھیشت. لەو دەوای دلی بەرابی نەهات ئاورپک چیه لیداتەوہ .. شەوی پش لە گۆرنانی، درەنگانیکک دواي خاموشبونى هەرچی زیندە وەرە، بە هیواشی لە جیگاکی هاتە دەرو هەموو خانووەکانی بەسەرکردەوہ. بەرامبەر یە کبە بەکیان راما. گوئی بۆ سەرگورشتەى چۆنیستی دروستکردنیان هەلخست. ئەو دواشەوہ سروەى "با" بە دوايەوہ بوو، چەندین هەگبەى پڕ لە قسەى باوک و باپیرانی و پیرانی ئاوی کۆکردبوو و لە کۆلی نابوو. لە بەردەم هەر یە کیکیاندا دەمی توورە کە یەکی بۆ بەردەدا. لە هەرچوارلەوہ قسەى بەر لە سەدان سالی رۆژگاری ئاوەدانکردنەوہ و وێرانکاری، ریک وە کە خویان و بەدەنگی خاوەنەکانیان بەسەریا دەباراند. نەیدەهیشت باسەکان بشیوین. پەپوولەى هۆشی ئەم بە لقی کام باسەوہ بنیشتایەتەوہ، لەوی فوو بە میکروڤۆنە کەدا دەکرا تا بەسەر هەموو دەنگەکانی دیدا زالبیت. پشتر چۆنی بیستبوو هەر وای بەرگوى دەکەوت. تەنیا جیاوازی، ئەمجارەیان بەدەنگی خاوەنەکانیان بوو. ئەویش دەبوو مندالە گویرايە کەى ئەوسا و پرسیارە سەیرەکانی خۆی بەرگوى دەکەوتەوہ. دەنگی ئەوسای خۆی بەلاوہ نامبوو، بەلام بەجۆری پرسیارەکانیا دەیناسیەوہ.. لە کۆلانە تەنگ و بەپشچەکاندا، دەنگی باپیری بەرگۆیدەکەوت، کە بە هەناسە بەکی ساردەوہ گالتهى بەئەقلى وەچە نوێکیان دەکرد. ئەو وەچە بەی یە کبە دەیانووت: " – وایان دەزانى گەر بستەزەویە کە بەفیرۆ بدن خوا لەو دنیا تۆلەى بەفیرۆدانە کەیان لیدە کاتەوہ! دەبوو خانووەکانیشیان ناشقەو ماشقەبن و لیکبئالین! – بیانوابوو کۆلان هەر بۆ هاتوچۆی سەلتەزەلام و کەروبارە! بیریان لەو نەدە کردەوہ کە سەنگەری رۆژانی شوومیشە!". لە بەردەم خانووە کۆن و قورپنە نزمەکانیشدا، گەرەى دى ئامۆژگاری دەدا: "با دیوارەکان زۆر هەلنەچن، چونکە تاسەر نییە!" هەر لەویدا سروەى "با"، قسەى "مەحمود پاشا" ی میری بابانی، لە وەلامی پرسیاریکی "ریج" ی نوینەری بالای بەریتانیای ولایەتى بەغدا، کە بە سەردان هاتبوو ناوچە کە، بەگۆیدەدا. بەلام حیلەى ئەسپی سوارچاکان و تەقەى نیشانیکیان، نەیانپششت دەقی قسە کە بیسیت، هەر ئەو نەندەى لیهەلکراند "ئیمە یە کبە لە بەردەم هیرشی رۆم و عەجەمداین و نایەلن ژیرمان گەرمیئەوہ. لایەکیان، بەتاوانی یاریدەدانی ئەوی دییان شالامان بۆ دینی و ئاگر لەمالوحوالمان بەردەدا. ئیمەش هەر دەمەى لە شوینیکیک هەوار دەخەین، بۆیە خانوبەرەمان کاتین و بەشوینی هەمیشەى خۆمانیان نازانین. ناشمانەوئ زۆر خۆمانیان پیو خەریکەین!!". لە بەردەم مزگەوتە کەشدا، کە لەهەموو خانووەکانی دى پۆشتەترە، ئەو مشتومرەى بەرگۆیدەکەوت کە لە دروستکردنی هەر گوندیکی کوردداو، بەر لە دیاریکردنی شوینی خانووەکانیان، جیگەى مزگەوتی گوندیان دیاریدەکرد. چەند تاشە بەردیکی تەخت و گەرەشیان لە پال کانی و ئاوە کەیدا دەکرده بەردەنوئ. چەند هەنگاویکی لای راستیشیەوہ و لە بەرزییە کدا، بەرامبە بە قبیلە شوینی ژووری مزگەوت دەستتیشان دەکرا. پیاوانی گوند رۆژانە چەند سەعاتیکی خویان بۆ هەرەوہزی دروستکردنی تەرخان دەکرد. "لەپال کانییە کەدا دەبێ حەوزیکی جوان دروستیکرێ.. ئەو حەوزەش بە سەلیقەى گەرە پیاوان هەلدە کەنرا، ئەوان لە کارکردن بۆ مالی خوا کە مەترخەمیی ناکەن. "کورپنە دەبێ مەلایە کیشمان بۆ پیشنوئێژی هەبێ..". ئەمجا تا کۆلکە خویندەواریکیان پەیدا دەکردو ناوی - مەلایان لیدەنا قیر سبی دەبوو.. مشتومری کردنەوہى قوتابخانەو دەرزى شەیتان خویندنیش، ئەو هەر لە بن

نايهت و تا ئيستاش بهرده و امه. نوپترين خانووی ناو گوند قوتابخانه و خهسته خانه. بیکدا هه لشاخانی نیتوان یه که ماموستای قوتابخانه و دهسترۆیشتوانی گوندو کۆلکه مهلا، ئه و نه ده زۆرو ئاوکیشه، ئه و هه به بیستنی چهند شاته شاتیکی سواو وازی ده هیئا "خویندن چاوه و مندالانتان له کویری رزگار ده کات" و "نه خیر وانیه، ده رزی شه پتانه و ئیمه نابه لئین مندالانمان فیرین!..."

مانگه شه وه که ئه و ناوه ی تهواو رووناک کردبووه، بیلابی بهرده ماله کان، که شوینی شایی و ریمبازینی رۆژانی خووشی و هه میسه له یاد نه چوووه وه ی خه لکی ئاواپیه که و سه رجه م گونده کانی ده و روبه ربوو. حیلای نه سپ و نه عه ته ی سوار گوپیان کاس ده کرد. خو رپه و تریه ی دلی کیژو کو ری به یه ک شادبوو، تیکه ل به هه ناسه ی ساردو فرمیسک و بۆنکرو زو قرچه ی دلی لیکدا برپینراوانی مه رچی ژبه ژن و شیربایی و ماره بری سه ر بیسکه و... گو ی لووتیان پر کردبوو. شنه ی ئه و شه وه دره نگه خته، بۆنی خو لی یه که م بارانی به هارانی تیکه ل به بۆنی هه مه چه شنه گو له کیویلکه و گژوگیای تازه سه رده ر کردووی پی ده شت و رۆخی کانیو و رووباری به هارانی له نامیزگرت و، ده یدا به لووتی ئه و داو مه ستیان ده کرد. له په و روو خو ی لیبه زه ویدا داو، چهند جاریک وه ک بۆ یه که مین که ره ت لیوی گوشتنی یاره که ی بمزیت، یان تینوویه کی شه که تیبیت و بینی به کانیو یکی سازگاری دوورده ستی ناو چیاوه ناییت، به په رۆشه وه خا که که ی ماچده کرد. لیکی ده می و فرمیسکی چاوه کانی، نه ک هه ر خو له که ی به رده می، به لکو یه ک دوو چنگی تریشیان خو شکردبوو. خو ی نه یزانی ئه و حالته چه نیکی کیشا. پاشان ده می لیبه رداو که وته سه ر گازپیشته. چاویکرده وه، چیبینی؟ ئه ستیره جارپکی ناو ده رایه کی شین، ئای له و هه موو ئه ستیره دره وشاوانه ی، وه ک ئاگاداری نه ینی ده ستبازی خو ی و خو شه ویسته که ی بووبن. نه ینییه ک که بۆ درکاندن نه شیت، هه ر ده مه یه کیکیان چاوی لیداده گرت.. ئه وان، له کاره ساته که ی سه یینی گونده که دا نووستووی گو یی گابوون، نازانن هه ر که له ده مکه له وه، زه رده په ر به سه ره تانکی که وت و ترووسکایی له وان بری و له چاوداگرتنی خستن، چی به سه ر خو شه ویسته که ی ئه م ده هیتریت.. به چریه بۆی باسده کردن، لییان ده پاراپیه وه، که سه ی، بۆ ته نیا جاریک له ژیاناندا، پرکیشی بکه ن و خو یان له بهر تیشکی خو ردا راگرن. یه ک دوویه کی سووکه له شیان، به سه ریاندا بکشین و، بۆ زه نده قبردنی ئه و ئاسنه بی دل و ده رووانه خو به رده نه وه. به لکو ئه وانیش، به ر له تیکدانی گونده که بتوقن و، به جو ریک هه لئین کونه مشکیان لیبیتته قه یسه ری. یان هه ر هیه چ نه بی شایه تحالی زینده به چالکردنی بن.. له و مشتومره ی خو ی و ئه ستیره کاندابوو. له پرسپاره یه ک له دواپیه که کانی چاوداگرتیاندا، که نه گه ر هه ر هه مووشی بی وه لام نه بووبیت ئه وا زۆریه ی هه ره زۆریان وابوون، خه وی پی دا که وت. چۆن خه ویک، خه ویک قوول، قوولتر له و ده ریا مه نگه ی ئه ستیره کان ئۆقره یان تیداگرتبوو، له ژیانیشیدا به و جو ره نه یدیوو.. له و ورده فرمیسکه به ولاره، که ئه وان به سه ر ئه م و ده وروبه رکه یاندا ده باران، که سی دی نه یینی و هه ستیشی به هیه چ شتیکی دی نه ده کرد..

به یانی له گه ل شه به قدا، له ده نگه مه له بیئاگاگان، ئه وانه ی وه ک هه ر رۆژیکی تری ژیانان پر به گه روویان گۆرانیان بۆ به ئاگا هیئانه وه ی گونده که ده چری. نه یانده زانی ئه مه دواجاریان ده بی، که به و ده نگه ناسک و پر له موسیقاپه یان خه لکی ئاواپی ده خرۆشین. ئه گه رچی چاوی بۆ هه لئه ده هات و

هزیده کرد له قوولایی دهریای خهونه کهیدا بمینتته وه، به لّام هر دهنگی نه وان نه بوو. گره گری بلدوژه رو لژییه سه ربازییه کانیش راستیان کرده وه. چاوی بو ئهستیره کان گیرا، تاک و تهر او دوری له یه کتر، کزو خاموش، هیند دور که وتبوونه وه گهر بیشیقیراندا یه دهنگی نه یانده گهیشتی.. چوارده وری گوندیانگرت و گه ماروژیان دا، دیسان کاولکاری و تیکدان و شیواندنه، نویتزین نامیری هه لته کینه ریان پییه و بهرد به سهر بهردییه وه ناهیلن و، له کفره یه کونیکدا نه و زه به لاحت له گورده نین.. ههر که دهستی به روویا هیناو، ورده و ورده فرمیسکی ئهستیره کانی سرپییه وه، قسه ی گه شترین ئهستیره یانی وه بیرهاته وه، که پییده چوو سه ر قافله یانی: ”راسته ئیمه خو مان له بهرده م خوردا بو راناگیری و، ههر که ورده که ویت زهنده قمان لییده چیت و نه ونده ی چاوتروکاندنیک، گه وره کان نه بی، هه موو نه وانی دی خو ونده که یین، گه وره کانیش که له خو حه شار دانی ورده کان دلنیاده بن، به ره به ره دورده که ونه وه و، دوا جار خو ونده که ن. کاتیک رۆژ دونیا رووناک ده کاته وه، جیگه یه ک چیه بو دره وشانه وه ی ئیمه ی ناهیلتته وه. به لّام چند هه ولبدات له کاره کهیدا ههر شه که تده بیست و خه و ده بیاته وه و چا و لیکده نی. نه و جا ئیمه ش ده یکه ینه وه به شه وی خو مان و زه ما وه ند ده گیرین و هه موو ئاسمان پر له بریقوباق ده که ینه وه..“

نه و بیر کردنه وانه ساتیک چیه خافلین نه ده کرد. به لّام واش جگه له نه رمی و لووسی دهسته که ی ناوقزی، جار جار هه ش که به له شیدا ده هات و موچرکی پی داده هینا، ههستیشی به تیهه لچه قینی رۆخ و زیاده نووکی گاشه بهرده که ده کرد. پیو ابوو نه وانه زووتر به بهرده که وه ی ده یلکینن و، نه نجامیش ده یکه نه به شیک.. به و جو ره ئاگای لیبرا...

به ختیار ئیستا به ئاگا هاتوته وه، پیو ابوو ئاواته که ی هاتوته دی. نه ویش وه ک گاشه بهرده که ههست به خو ی و ده ورو بهر ده کات. نازاری شوین تیهه لچه قینه کان تا ده هات زیادیان ده کرد. بیویستی خو ی دهستی بو بردن، په روژیان تیهه پیچرا بوو. ”ناکری، ده بی من روو تیم، نه مه چیه؟. ههر بیویستی خو ی چاوی کرده وه. چیبینی؟ هه شاماتیکی له ده وروه خراوه ته ناو جیگا و، قسه ی بو ده که ن. سه ره تا نه ییده بیست، دواتر ورده ووره گوئی کرایه وه. ژاوه ژاویکی ناخوش بیزار یان کرد. له هه چ نه گه یشت، چاوی لیکنایه وه، به ههردوو دهست سه ری خو ی گرت، وه ک بلیی و پینه بکات: ”بو لییم نه گه ران؟ بو؟ خه ریکبوو ده بوومه به شیک له و گاشه بهرده!“ پیده چوو وه لّامی بده نه وه، نه مجاره یان له چند وشه یه کی وه ک: ”ماره که... زه هر... مالی هه کیمی نه م گونده ئاویست.. زوو فریا که وت.. تیتدا نه ما وه.. نارامتی..“ تیگه یشت..

× × ×

× به شیکه له رۆمانیکی ته وانه کراو